

Kemal

Text: Nikos Gatsos, Musik: Manos Hadjidakis

Ακούστε την ιστορία του Κεμάλ
ενός νεαρού πρίγκιπα, της ανατολής
απόγονου του Σεβάχ του θαλασσινού,
που νόμισε ότι μπορεί να αλλάξει τον κόσμο.
αλλά πικρές οι βουλές του Αλλάχ
και σκοτεινές οι ψυχές των ανθρώπων.

Στης Ανατολής τα μέρη μια φορά και ένα καιρό
ήταν άδειο το κεμέρι, μουχλιασμένο το νερό
στη Μοσσούλη, τη Βασσόρα, στην παλιά τη χουρμαδιά
πικραμένα κλαίνε τώρα της ερήμου τα παιδιά.

Κι ένας νέος από σόι και γενιά βασιλική
αγροικάει το μοιρολόι και τραβάει κατά εκεί.
τον κοιτάν οι Βεδουίνοι με ματιά λυπητερή
κι όρκο στον Αλλάχ τους δίνει, πως θ' αλλάξουν οι καιροί.

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι του παιδιού την αφοβιά
ξεκινάν με λύκου δόντι και με λιονταριού προβιά
απ' τον Τίγρη στον Ευφράτη, απ' τη γη στον ουρανό
κυνηγάν τον αποστάτη να τον πιάσουν ζωντανό.

Πέφτουν πάνω του τα στίφη, σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο χαλίφη να του βάλει την θηλιά
μαύρο μέλι μαύρο γάλα ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα τη στερνή του την πνοή.

Με δύο γέρικες καμήλες μ' ένα κόκκινο φαρί
στον παράδεισου τις πύλες ο προφήτης καρτερεί.
πάνε τώρα χέρι χέρι κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι τους κρατούσε συντροφιά.

Σ' ένα μήνα σ' ένα χρόνο βλέπουν μπρος τους τον Αλλάχ
που από τον ψηλό του θρόνο λέει στον άμυαλο Σεβάχ:
νικημένο μου ξεφτέρι δεν αλλάζουν οι καιροί,
με φωτιά και με μαχαίρι πάντα ο κόσμος προχωρεί

Καληνύχτα Κεμάλ, αυτός ο κόσμος δε θα αλλάξει ποτέ
Καληνύχτα...

[Writer\(s\): Nikos Gatsos, Manos Hadjidakis, Tasos Karakatsanis Lyrics
powered by www.musixmatch.com](#)

Hört die Geschichte von Kemal,
dem jungen Prinzen aus dem Osten,
Nachkomme von Sindbad dem Seefahrer,
welcher glaubte die Welt ändern zu können.
Doch bitter sind Allahs Pläne
und dunkel die Seelen der Menschen.

Einst war in den Ländern des Ostens
das Geld versiegt und das Wasser schal,
in Mossul, in Basra, unter der alten Palme
weinten bitterlich die Kinder der Wüste.

Ein junger Mann von königlichem Blut und Geschlecht
hörte die Klage und ging ihr nach.
Mit traurigen Augen sahen die Beduinen ihn an,
und er schwor bei Allah, dass sich die Zeiten ändern.

Als die Archonten den mutigen Jungen hörten,
brachen sie auf, mit Wolfszähnen und Löwenfell,
vom Tigris zum Euphrat, von der Erde zum Himmel
jagten sie den Rebell, um ihn lebend zu fangen.

Wie tollwütige Hunde fiel die Meute über ihn her,
brachte ihn zum Kalifen, ihm die Schlinge umzulegen.
Schwarzen Honig und schwarze Milch trank er morgens,
bevor er am Galgen seinen letzten Atemzug tat.

Mit zwei alten Kamelen und einem roten Teppich
wartet der Prophet an den Pforten des Paradieses.
Hand in Hand gehen sie, umgeben von Wolken,
und der Stern von Damaskus begleitet sie.

Nach einem Monat, einem Jahr stehen sie vor Allah,
er sagt vom hohen Thron zu dem dummen Sindbad:
Mein besiegtter Held, die Zeiten ändern sich nicht,
Feuer und Schwert bringen die Welt stets voran.

Gute Nacht, Kemal, diese Welt ändert sich nicht, gute Nacht
(eigene Übersetzung)

